

19.13x24.73	1	12	עמוד	י ב ו ל ש י א	31/03/2012	31619671-4
חברת מושבי הנגב - 25890						

אדוני ראש הממשלה

על פי תעריפי המים, אותם קבעו אנשי רשות המים, אין כל אפשרות כלכלית להמשיך ולקיים את החקלאות בנגב. הנגב הוא לא רק ביטחון, אלא גם אסם התבואה של מדינת ישראל. מכתב למר בנימין נתניהו

← 'יאיר חנע

אחרי הכל, אף לא אחד מחייב אותנו, חקלאי הנגב, לעסוק בחקלאות. אם מחיר המים אינו מאפשר לנו להשקות את השרות ולמכור את התוצרת במחירים שפויים, אז כדאי אולי שלא נעסוק בחקלאות.

אחרי הכל, מה מונע מאיתנו להפוך מחקלאים לסוחרים? למה שלא ניבא גזר וחצילים מירדן, משמש, אבטיח ותפוחי אדמה מטורקיה, חסה ובצל ממצרים ותפוזים ממרוקו? זה הרבה יותר רווחי, ולא מצריך שימוש במים. השאלה היא האם במציאות כזאת הנגב ימשיך ויהיה חלק ממדינת ישראל, או האם מדינת ישראל תמשיך ותתקיים כמדינה ציונית, חופשית ומתקדמת? לחקלאים ולרבים מאזרחי המדינה התשובה ברורה ופשוטה – לא!

אין בכוננתי להלך אימים ולהצהיר בפאתוס ש"אם אין חקלאות לא תהיה מדינת ישראל", אך יחד עם זאת, כדאי מאוד לחשוב איזה דמות עשויה להיות למדינת ישראל ללא החקלאות בנגב וללא החקלאות בכלל.

עוד לפני קום המדינה, ביתר שאת לאחר הקמתה, גבולות ההתיישבות החקלאית הם שקבעו את גבולות הארץ, ויצרו רצף טריטוריאלי של יישובים יהודיים. יישובים כחניתה, מטולה, ומושבי וקיבוצי הנגב הם המגינים, תרתי משמע, על קרקעות הלאום. מי סוגר על רצועת עזה ואינו מאפשר לטרור לחדור לתוך מדינת ישראל? מי הם המעבדים את הקרקע עד המטר האחרון, ואינם מאפשרים תפיסת קרקעות ע"י גורמים עוינים, על פי התפיסה הלאומית הבטחונית שהיא בעצם אבן היסוד בקיומה של מדינת ישראל. בנגב, העושים המלאכה הם החקלאים, והם בלבד!

אבל הנגב הוא לא רק ביטחון, אלא גם אסם התבואה של מדינת ישראל. מגדלים בו את מרבית הירקות והפירות

בית המשפט כבאר שבע רחה את תביעת חקלאי הנגב נגד מחירי המים, כפי שנקבעו ע"י רשות המים. לרעתנו, החקלאים, כבוד בית המשפט טעה ובגדול, ובכוונתנו להמשיך ולהיאבק על המשך קיום החקלאות בנגב. כבר למעלה משנה מנהלים חקלאי הנגב מאבק עיקש נגד רשות המים. המאבק הוא לא על תעריפי המים לחקלאים בנגב, המאבק הוא על המשך קיום החקלאות בנגב, החקלאות בישראל בכלל ועל המשך קיום אחיזתה של מדינת ישראל במרחבי הנגב.

כמות המשקעים היורדת בנגב היא הנמוכה ביותר במדינת ישראל. גם בשנים המוגדרות כ"שנים גשומות", כמות המשקעים בנגב היא מזערית ומחייבת את החקלאים, לא פעם, לחרוג מכמויות המים המוקצות להם, כדי להמשיך ולקיים את הגידולים.

על פי תעריפי המים, אותם קבעו אנשי רשות המים, אין כל אפשרות כלכלית להמשיך ולקיים את החקלאות בנגב. ממש כך. "אתם חיים במשק חופשי ואם לא כדאי לכם אל תשקו את השרות" – אומרים לנו פקידים הספונים במשרדיהם המרווחים במרכז הארץ.

אין זה סוד, כי בשנים האחרונות סובלת מדינת ישראל ממצוקת מים (מצוקה שתסתיים משנת 2014 ואילך, כשמתקני ההתפלה הנוספים ייכנסו לפעולה). אותנו, החקלאים, הפכו ל'שודדי המים הלאומיים'. מי צריך חקלאות שצורכת משאב לאומי כמים ומחזיקה שטחי קרקע, כשאפשר להפוך את הכל לבניינים ולנדרל"ן מניב? מי צריך חקלאות המפריעה לקבלנים ולטייקונים להתרחב ולהמשיך "לבנות את הארץ"?

לכאורה זאת אולי טענה צודקת, שכן,

שצורכים אורחי המדינה. החקלאים בנגב מאפשרים למעשה את עצמאותה הכלכלית של המדינה, ואי תלותה במקורות זרים. ועל זה יש מי שמוכנים לוותר?

להחזיק ולקיים מדינה כמדינת ישראל אינו דבר קל, זה אפילו קשה. יש אומרים שלכהן כראש ממשלת ישראל זו המשרה הכי קשה והמאתגרת ביותר בעולם. עליו לשאת, כל הזמן, את עינו לעתיד, לבחון, לתכנן וליישם את המשך קיומו של העם היהודי בארץ ישראל. לכל מי שמכהן כראש ממשלת ישראל ברור שהנגב הוא העתיד של המדינה. כאן מצויים המרחבים ואפשרויות הגידול הדמוגרפיים, כאן צה"ל מתאמן, וכאן החקלאים והחקלאות שומרים על קרקע הלאום, ומאפשרים למדינת ישראל להיות מי שהיא.

אדוני ראש הממשלה, איננו חבורה של 'קוטרים' מקצועיים, אך הפעם קשה לנו. אנחנו הם מי שמעבדים את השרות תחת מטר של פצצות וטילים, אנחנו האזרחים המתמודדים נגד פולשים זרים לקרקעות המדינה, ואנחנו הציבור המתמודד גם עם פגעי הטבע. כולנו אנשים חזקים, נחושים וחדורי אמונה, ואיננו חוששים ממאבקים למען העצמת בטחונה וקיומה של המדינה. יחד עם זאת, קשה לנו להתמודד עם גורמים ממשלתיים שונים, שאינם רואים את התמונה הכוללת, וקשה לנו להתמודד עם אנשים שבהינף מקלדת מסוגלים להרוס ענף שלם, שהוא אבן יסוד בקיומה של המדינה. אנא ממך, הראה להם וכוון אותם לדרך הנכונה.

*הכותב הוא תושב קיבוץ ניר-עם ומנכ"ל מושבי הנגב, חברה חקלאית המשותפת ל-34 מושבים בצפון הנגב, שמעבדת כ-150 אלף דונם קרקעות, כולל השרות שצמודים לרצועת עזה.